

#PovejNaprej

Številka 4, letnik 1, leto 2019/2020.

Uvodne besede

**Pozdravljeni!
Sem Petra
Ouček,
urednica
januarske
številke
šolskega
časopisa in
obiskujem
zadnji razred
osnovne šole.**

Najprej vam želim srečno novo leto 2020, ki naj bo polno znanja in številnih uspehov! V uvodni besedi želim opozoriti na temo podnebnih sprememb. Dejstvo je, da se ozračje segreva, in zapomniti si moramo, da bodo te spremembe čez leta samo še večje. Zaradi njih je prišlo do številnih naravnih nesreč, katerih uničevalna moč se je opazno povečala. Vendar lahko k izboljšanju razmer prispevamo tudi sami: uporabljamo javni prevoz, kolo ali gremo kar peš; varčujemo z elektriko; recikliramo itd. Z večjo ozaveščenostjo je morda še mogoče rešiti naš planet.

Sedaj je čas, da lahko premislite o našem ravnanju, saj je za nami prvo ocenjevalno obdobje in si lahko po napornih petih mesecih šole malce oddahnemo. A ne predolgo, saj nas kmalu čakajo nove ocene, učence devetih razredov pa še odločitev za nadaljnje izobraževanje.

Zato vsem učencem želim uspešen preostanek šolskega leta ter pravilno izbiro srednje šole.

Za konec pa en izmed mojih najljubših rekov: »Priateljstvo ni to, s kom preživiš največ časa, ampak to, s kom preživiš najboljši čas.« (Sunil Nakrani)

*Petra Ouček,
glavna urednica 4. številke #PovejNaprej*

»Nove generacije mi pomenijo nov izziv«

Vsaka generacija je nov izziv za našo učiteljico Jožico Lehar. V intervjuju nam je med drugim zaupala tudi, kdaj se je odločila za poklic učiteljice.

Učiteljica Jožica s 3. a (foto: Mateja Žokš).

Kaj vas je najbolj pritegnilo, da ste se odločili za poklic učiteljice?

Kot otrok sem odraščala v skromni kmečki družini. Bila sem edinka in daleč naokrog ni bilo nobenega otroka mojih let. Z vstopom v šolo sem se šele naučila družiti in igrati. V osnovni šoli sem imela tudi zelo dobre učitelje, ki so me spodbujali in veliko naučili. Tako sem že od 5. razreda osnovne šole želela postati učiteljica.

Opaza se, da so se generacije učencev zelo spremenile. Se strinjate?

Da in ne. Otroci so še vedno otroci, potrebni razumevanja, sprejetosti in iger. Se je pa spremenilo samo okolje, pričakovanja staršev in celotne družbe.

Ali se je tehnologija zelo spremenila?

Pa še kako! Spadam v generacijo, ki je začela v začetku svojega poklica učne liste razmnoževati ročno. Včasih smo bili vsi popackani z modro barvo. Za vse, kar smo hoteli izvedeti, smo morali potrkati na vrata

knjižnice in prebrati. Nato so prišli fotokopirni stroji, računalniki, I-table.

Koliko časa že delate na naši šoli in ali bi jo zamenjali?

Na tej šoli 20 let. Na začetku poklicne poti sem bila na več šolah. Posebne potrebe za menjavo šole ne čutim, saj vsako leto spoznavam nove generacije učencev, ki mi pomenijo nove in nove izzive.

Lara Kapun, Kaja Car

Majhni igralci in velika žoga

Na naši šoli zdaj že nekaj časa trenirajo tudi najmlajši nogometaši. Obiskali smo jih na treningu ter se pogovorili z njimi in njihovim trenerjem, učiteljem Juretom Remsom.

Nogometaši s trenerjem (foto: Petra Ouček).

Mladi nogometaši so nam zaupali, da najbolj navijajo za NŠ Muro, v svetovnem merilu pa za Real Madrid. Njihov trener, učitelj Jure Rems, je v lanskem letu prevzel vodenje treningov z najmlajšimi za selekcijo CICI U7. NK Kema Puconci že štiri leta izvaja nogometne treninge za najmlajše, letos pa so vključili tudi predšolske otroke. Učitelj Jure je povedal, da mu je nogomet v veliko zadovoljstvo in da je pomembno, da imaš rad nogomet. Pri treniranju z najmlajšimi pa je v ospredju spoznavanje igre z žogami različnih vrst in oblik, ne le igranje nogometa. Pomemben je tudi celoten razvoj otroka skozi vsestransko gibanje, pri mlajših igralcih je potrebno spodbujati veselje in radost, gibanje pa mora postati zadovoljstvo.

Učitelj Jure se z nogometom ukvarja mnogo let. Kot mladinec je postal član kluba NK Križevci, a je zaradi poškodb moral prenehati z igranjem nogometa. Ker pa brez nogometa ni mogel živeti, je postal nogometni sodnik in trener najmlajših v NK Kema Puconci. Upa, da bo sodeloval še veliko let, saj ga delo z najmlajšimi nadobudneži veseli.

Lara Harkai in Petra Ouček

Moja poklicna prihodnost

V petek, 24. januarja, smo se predstavniki razredov zbrali na šolskem parlamentu, kjer smo imeli predstavitev na temo izobraževanja.

Zbrani na šolskem parlamentu (foto: Nina Vidonja).

Šolski parlament je namenjen izmenjevanju informacij, debati, izboljševanju ... Letošnja tema parlamenta je »Moja poklicna prihodnost«. Na OŠ Puconci smo naredili predstavitev na to temo. Pri predstavitvah nismo sodelovali le predstavniki razredov, ampak celotni razredi. Pri razredni uri smo se že tedne prej dogovarjali, kakšne predstavitev bomo imeli. Pri delu smo bili zelo aktivni, saj smo delali različne ankete, si izmenjevali informacije ... Zbrane na parlamentu smo seznanili s poklici, izobraževanjem ter s pomembnimi dejavniki, kot je štipendija. Parlament pa sta spremljala tudi ravnatelj in podravnatelj. Pri naših predstavitvah je bilo najbolj pomembno to, da smo se naučili sodelovati in s skupinskim delom ustvarjati ter raziskovati o našem nadaljnjem šolanju. Po končanem predstavljanju in obrazložitvi tem smo izbrali

dva predstavnika, Rebeko Sukič iz 8.a razreda in Aljaža Vrečiča iz 8.b razreda, ki bosta našo šolo zastopala na medobčinskem parlamentu.

Ema Gumilar, Niko Čahuk Kodila

Dan spomina na žrtve holokavsta

27. januarja 1945 so sovjetske enote Rdeče armade osvobodile eno izmed najhujših in največjih nacističnih taborišč smrti Auschwitz. Zato na ta dan obeležujemo svetovni dan spomina na žrtve holokavstva.

Grozot ne smemo nikoli pozabiti (foto: pixabay.com).

Ljudje so bili v koncentracijskih, delovnih in uničevalnih taboriščih, ki so bila imenovana tudi taborišča smrti. Nacisti in njihovi zavezniki so med izvrševanjem svoje uničevalne politike v taborišča smrti pripeljali skoraj tretjino judovskega prebivalstva ter pripadnike številnih drugih narodov in manjšin. V taboriščih so umrli tudi mnogi Slovenci. Med njimi okoli 300 pripadnikov judovske skupnosti iz Prekmurja. V Auschwitzu so bile žrtve holokavsta večinoma Judi, med milijoni žrtev pa so bili tudi pripadniki drugih evropskih narodov. Največ taboriščnikov je bilo med letoma 1940 in 1945 pripeljanih z Madžarske in Poljske, veliko tudi iz Francije, Nizozemske, Češke in Slovaške, iz Jugoslavije, Litve, Estonije, pa tudi iz Nemčije, Avstrije, Italije, Grčije ... Le redki so preživeli!

Ta taborišča so danes zapuščena, ampak lahko v vsakem trenutku oživijo, če bomo ljudje to dopustili.

Lara Bernjak in Lara Kapun

Zgodovina tobaka

31. januar je mednarodni dan boja proti kajenju. Kajenje oziroma raba tobaka škoduje tako rekoč

vsakemu organu v človeškem telesu in škodljivo vpliva na zdravje skozi celotno življenje. Zanimalo nas je, kako se je vse skupaj sploh začelo.

Indijanska legenda pravi, da je še pred prihodom belega človeka vladala na Zemlji strašanska lakota. Zato je veliki duh, imenovan Manitova, na Zemljo poslal najlepšo žensko, da bi rešila človeštvo. Kjer se je zemlje dotaknila z desno roko, tam je pognal krompir. Kjer pa se je zemlje dotaknila z levo roko, je pognala koruza. Ko je bila zemlja dovolj rodovitna in bogata, se je usedla in odpočila. Pozneje je na tem mestu začel rasti tobak

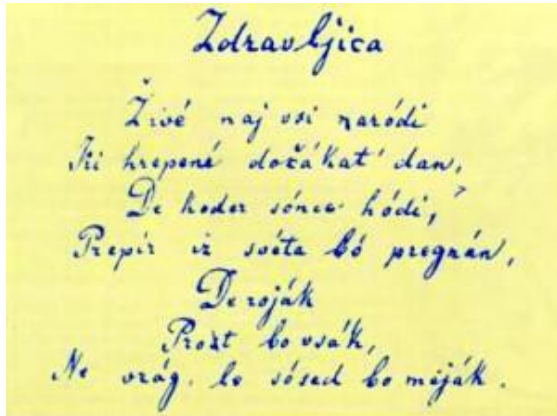
Za Evropejce se je zgodovina tobaka začela 12. oktobra 1492, ko se je Krištof Kolumb izkrcal na enem od Bahamskih otokov. Ob izkrcanju so ga pozdravili domačini in mu ob tem prinesli razna darila, med njimi tudi velike posušene liste neke takrat še neznane rastline. Kolumb je v ladijski dnevnik zapisal, da je srečeval moške in ženske, ki so imeli v rokah nekakšen ogenj in kadili. Ti moški in ženske so nosili v rokah kadično cev, v kateri so bila zelišča, med njimi tudi tobak. Na enem koncu so to cev prižgali, na drugem koncu pa iz nje vdihovali dim. Ob povratku v Španijo je Kolumb poročal tudi o tej nenavadni navadi.

Danes vemo, da je kajenje zelo škodljivo, zato je bolje, da kaditi niti ne poskusite, saj razvada lahko hitro postane zasvojenost.

Lia Bauer

Slovenski kulturni praznik

Prešernov dan, slovenski kulturni praznik, se kot kulturni dan praznuje že od leta 1945, kot državni praznik pa se praznuje od leta 1946.

Slovenska himna.

Praznik obeležujemo na dan obletnice smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna, ki je poleg drugih del napisal tudi Zdravljico, katere sedma kitica je slovenska himna.

8. februarja se podeljujejo tudi Prešernove nagrade. Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada so najvišja priznanja Republike Slovenije za dosežke na področju umetnosti. Prve nagrade so bile podeljene leta 1947 na dan kulturnega praznika. Letošnji prejemniki nagrade Prešernovega sklada so Rok Biček, Nejc Prah, Alan Hranitelj, Suzana Koncut, Luka Juhart in Nina Ivanišin, prejemnika Prešernove nagrade pa sta Milko Šparemblek in Stojan Kerbler.

Ob kulturnem prazniku vam želimo, da tudi vi kdaj posežete po dobri knjigi ali obiščete gledališko predstavo ter tako pokažete, da vam je mar za slovensko umetnost in kulturo.

Megi Car, Nika Titan

Meghan in Harry sta zapustila kraljevo družino

V Veliki Britaniji se za monarhijo dogajajo prelomne stvari, saj sta se Meghan in Harry s sinom preselila v Kanado.

Kdo komu zapira vrata (foto: pexels.com/)?

Meghan in Harry sta se odločila, da bosta svoje življenje s sinom Archiejem preživljala izven monarhije. Z odločitvijo, ki jo imenujemo »Megxit«, sta se odrekla tudi kraljevim dolžnostim in privilegijem. Sporočila sta, da stremita k finančni neodvisnosti, ki bi jima prinesla več svobode pri odločanju. Po neuradnem podatku naj bi zakonca imela do 25 milijonov prihrankov, kar je vsekakor dovolj za razkošno življenje. Novico o odločitvi, da bosta neodvisna od kraljeve družine, sta delila tudi z javnostjo, kar pa v Veliki Britaniji niso mirno sprejeli. Družinski člani so se nekako sprijaznili z njuno odločitvijo, prav tako večina ljudi meni, da naj zaživita, kot si želita. Najdejo pa se tudi ljudje, ki se s tem odhodom nikakor ne strinjajo. Kako se bo zgodba razvila in kaj bo odhod pomenil za monarhijo, bo pokazal čas.

Rebeka Sukič, Niko Čahuk Kodila

Več člankov o aktualnem dogajanju na naši šoli najdete na: <http://povejnaprej.splet.arnes.si/>.

Časopis Osnovne šole Puconci
#PovejNaprej ustvarjajo:

Glavna urednica januarske številke: Petra Ouček; ostali člani uredništva: Lia Bauer, Lara Bernjak, Kaja Car, Megi Car, Niko Čahuk Kodila, Ema Gumilar, Lara Harkai, Lara Kapun, Rebeka Sukič, Nika Titan.

Mentorja:

Janja Adanič Vratarič, Gregor Nemeč.

Naklada: 100 izvodov.

Izdajatelj: Osnovna šola Puconci.